

UNIVERSITETET I OSLO

En komparativ analyse av land i den sørlige delen av Afrika

Kandidatnummer 3802

21/12/2015

Ord: 4014

Sider: 18

Innholdsfortegnelse:

1. Innledning:	2
2. Tema og Problemstilling:.....	4
3. Teoretisk utgangspunkt:.....	4
4. Operasjonalisering:	5
4.1 <i>Demokrati:</i>	5
4.2 <i>Ikke-voldelige aksjonsformer:</i>	5
4.3 <i>Utdanning:</i>	7
4.4 <i>Gini-koeffisient:</i>	7
5. Scope conditions:	8
5.1 <i>Mulighetsprinsippet:</i>	8
6. Kvalitativ Komparativ Analyse:	9
7. csQCA:.....	10
8. Analyse:	11
9. Refleksjoner:	13
10. Konklusjon:.....	14
10. Kilder:	Feil! Bokmerke er ikke definert.
11. Vedlegg:.....	18

1. Innledning:

Hva kan forklare at land geografisk plassert i den sørlige delen av Afrika i noen tilfeller er blitt demokratiske, mens andre ikke er blitt det?

Denne oppgaven tar sikte på å finne mulige årsaksmekanismer som kan tenkes å fremme regimeendring og føre til at ikke-demokratiske land går over til demokrati. Mekanismene som blir benyttet er valgt på bakgrunn av eksisterende teorier om hva som kan tenkes å påvirke demokratisering. Oppgaven ser spesielt på om grad av ulikhet, leseferdigheter, og fredelige opprør kan tenkes å ha en innvirkning på sannsynligheten for overgangen til demokrati. Studien er fokusert på land i den sørlige delen av Afrika. Her finnes det både demokratiske land og ikke-demokratiske land. Oppgaven tar sikte på å undersøke om det er noen forskjeller mellom disse landene på verdiene på de aktuelle mekanismene som har ført til det forskjellige utfallet.

Denne oppgaven trekker i stor grad på hypotesene presentert i studien til Mauricio Rivera Celestino og Kristian Skrede Gleditsch, «*Fresh carnations or all thorn, no rose? Nonviolent campaigns and transitions in autocracies*». De har undersøkt om utsiktene for overgang til henholdsvis demokrati og nye autokrati varierer systematisk avhengig av det dominerende middel eller type aksjonsform som tas i bruk i aksjonen. Studien «*Fresh carnations or all thorn, no rose? Nonviolent campaigns and transitions in autocracies*» søker å forklare effekten av voldelige og ikke-voldelige aksjoner på overgangen til demokrati og nye autokrati i perioden 1900-2004. Forfatterne av artikkelen undersøker dette ved hjelp av statistiske analysemetoder.

I stedet for å gjøre en logistisk multinomisk regresjon slik forfatterne har gjort, vil denne oppgaven fokusere på å fremheve kausale mekanismer i form av konfigurasjoner som potensielle forklaringer. Dette gjøres ved hjelp av analyseverktøyet csQCA, og det vil bli foretatt en crisp-set analyse.

Først vil denne oppgaven ta for seg en gjennomgang av noe av det teoretiske feltet på området, og i den sammenheng gjøre eksplisitt valg av uavhengige variabler og metode.

2. Tema og Problemstilling:

Grunnlaget for denne oppgaven er at suksess er avhengig både av forholdet mellom de som benytter seg av fredelig aksjon som virkemiddel, hvor store forskjeller det er mellom individer innad i et land og graden av utdanning i landet. Denne oppgaven tar sikte på å måle om disse funnene også gjelder helt eksplisitt for Afrikanske land i det sørlige Afrika, og skal forsøke å forklare variasjonen mellom landene ved hjelp av det analytiske verktøyet csQCA. På bakgrunn av dette lyder problemstillingen i denne oppgaven som følger:

Kan de kausale variablene «utdanningsnivå», «fredelig-aksjonsformer» og «sosiale ulikheter» betraktes som konfigurasjoner som forklarer noe av variasjonen i demokrati mellom land i den sørlige delen av Afrika?

Ut i fra dette formuleres hypotesen:

Høy grad av leseferdigheter, fravær av forskjeller mellom innbyggere i et land og stor andel lesekyndige fremmer sannsynligheten for at et land er demokratisk.

3. Teoretisk utgangspunkt:

En av de aller største utfordringene i komparativ metode er å sikre at det man ønsker å studere gir mening på tvers av land. Brede ord og begrep som «demokrati» behøver ikke bety det samme i ulike kulturer.

Mål på økonomi og utdanning vil være forskjellige mellom kontinent og mellom land. Derfor er det ekstra viktig i komparative studier å finne gode og dekkende definisjoner på variabler som inkluderes i analysen, slik at de verdiene et case får på en årsaksvariabel samsvarer med teori og empiri. Forståelse av begrep og plassering langs en skala må gi mening i alle de landene under studie for at vi i det hele tatt kan foreta noen form for sammenligning. For å bøte på ekvivalensproblematikk og misforståelser, er det dermed viktig å definere og operasjonalisere begrepene og variablene man benytter på en tilfredsstillende og substansielt meningsfull måte (Ariely & Davidov, 2011).

Når man skal vurdere de ulike casenes verdi på variablene i analysen, er kalibrering et viktig begrep. Hvor man velger å sette den kvalitative «grensen» som fører til om en gitt variabel er

tilstede eller ikke i en case, er avgjørende for resultatet av analysen og er avhengig av substansiell kunnskap om hver enkelt case.

Fordi målet med denne oppgaven er rent metodisk å vise hvordan man kan benytte komparativ metode, er dette prinsippet kommet noe i bakgrunnen. Dette betyr ikke at det ikke er viktig, og i andre oppgaver må en slik dyp kunnskap om case foreligge for å kunne foreta gode analyser.

Først skal det spesifiseres hva som regnes som et demokrati og hvilke mål på demokrati som blir benyttet, deretter blir de uavhengige variablene presentert og forklart.

4. Operasjonalisering:

4.1 Demokrati:

Demokrati antar forskjellige former på ulike nivå og områder i et samfunn og mellom samfunn. Her blir demokrati anvendt generelt og Polity sitt mål på demokrati benyttes i denne oppgaven for å skille mellom ikke-demokratiske land og demokratiske land. Dette er et mål som er godt etablert og vidt benyttet i sosial forskning. Celestino og Gleditsch benytter seg også av dette målet for å definere demokratiske land og skille dem fra ikke-demokratiske land i sin studie. Polity regner alle land med en score på 6 eller over som demokratiske land (Center for Systemic Peace, 2014).

Opgaven ser på tre ulike mekanismer som kan tenkes å forklare overgangen fra ikke-demokrati til demokrati. Forfatterne av artikkelen hevder at ved å bare benytte makronivå-forklaringsvariabler, retter man ikke oppmerksomheten mot agenter eller hendelser som bidrar til regimeendring. I denne oppgaven blir det inkludert forklaringsvariabler av begge typer. Noen av variablene går igjen i studien til Celestino og Gleditsch, mens noen er tatt med på grunnlag av det geografiske området under studie. «Det interessante her er endring skapt nedenfra, ikke ovenfra, som ved vanlige «elite-studier»» (Celestino & Gleditsch, 2013).

4.2 Ikke-voldelige aksjonsformer:

Eksisterende forskning på overgangen fra ikke-demokrati til demokrati har neglisjert rollen protester og direkte aksjoner spiller når det gjelder destabilisering av ikke-demokratiske regimer og sannsynliggjøring av overgangen til demokratier. Ifølge Celestino og Gleditsch

fører aksjoner og opprør generelt til at diktatur blir mindre stabile. Denne mekanismen er viktig for å tvinge frem en regimeendring i form av demokrati. De hevder det er påvist at fredelige demonstrasjoner er det mest effektive for å tvinge frem en regimeendring i form av demokrati, i motsetning til voldelig demonstrasjon og opprør, som ofte fører til mer vold og nye ikke-demokrati, eller eventuelt til ingen endring.

Ikke voldelig aksjon blir i denne oppgaven definert som «en aksjonsform som skiller seg vesentlig fra voldelig aksjon ved muligheten til å mobilisere et større antall mennesker. Slik aksjonsform er mindre risikofylt og det kan oppleves lettere å engasjere seg. Det er lavere terskel for deltakelse enn ved voldelig aksjon, som kan forklares av moralske årsaker ved at det å såre eller drepe noen for de fleste mennesker oppfattes som galt og problematisk».

I tillegg kjennetegnes slike ikke-voldelige aksjoner av at de øker mulighetene for taktisk innovasjon, og ved at de er åpne for mennesker fra alle typer samfunnslag (Celestino & Gleditch, 2013).

Direkte aksjon nedenfra kan anta forskjellige former og benytte forskjellige strategier. Celestino & Gleditsch hevder at det er sterke grunner til å tro at de konkrete strategiene eller typene av direkte aksjon som benyttes kan påvirke utfallet. I denne oppgaven blir det ikke tatt hensyn til de ulike typene fredelig aksjonsform, men begrepet ikke-voldelig aksjon blir sett som et samlet bredt begrep alternativt til voldelig konflikt og opprør.

For å måle tilstedeværelsen av ikke-voldelig aksjonsformer benyttes samme datasett som Celestino & Gleditsch bruker i sin analyse¹. Her inkluderes land med en befolkning på mer enn 250 000 som har «en relativt autonom administrasjon over et gitt territorium» (Celestino & Gleditsch, 2013). Dette er et datasett som omfatter tidsserie og paneldata med 14960 N. Det opprinnelige datasettet ble splittet opp i ulike sub-sett slik at jeg kunne lete ut de land som var aktuelle for analysen. For å finne land i datasettet ble det benyttet landkoder.

Denne variabelen er naturlig dikotom i datasettet og i oppgaven blir tilstedeværelsen av ikke-voldelig aksjonsformer kodet 1 og fraværet av slike aksjoner kodet 0.

---

¹ Dette datasettet er basert på «the Correlates of War Project» lastes ned fra PRIOs hjemmesider på <http://www.prio.no/jpr/datasets>. Her finner man også landkodene benyttet av PRIO.

4.3 Utdanning:

En annen mekanisme som kan tenkes å påvirke en eventuell overgang til demokratisk styreform er utdanning. Grad av utdanning i et land har blitt koplet mot valg av aksjonsform og ønsket regimetype. I denne oppgaven blir graden av utdanning i hvert land målt ut i fra hvor om det enkelte case ligger over eller under gjennomsnittet når det gjelder leseferdigheter. Dataene som blir benyttet er hentet fra Unesco². Gjennomsnittet brukes for å gi casene høy eller lav score på variabelen. Gjennomsnittet i Afrika per 2015 er 64 %. Land med tall under dette blir kodet 0 og land med prosentdel over gjennomsnittet blir kodet 1.

4.4 Gini-koeffisient:

Generelt viser tidligere forskning at store forskjeller mellom innbyggere motiverer misnøye virker hemmende på demokratiet, og flere studier peker på politisk eller etnisk ekskludering som spesielt viktig taktikk i autokratiske regimer. I tillegg er det en sammenheng mellom uroligheter innad i land og grad av fattigdom. Land med høy BNP har generelt jevnere inntektsfordeling og lavere gini-koeffisient, mens fattige land med lav BNP har generelt skjeve inntektsfordelinger med høyere gini-koeffisient.

Andre teorier trekker en kopling mellom økonomi og demokrati og mener at disse henger sammen. I følge Geddes (1991) har BNP en positiv effekt på demokrati. Dette synspunktet deles også av S. M. Lipset i *Political Man* i kapitlet om økonomisk utvikling og demokrati. Her uttrykkes hypotesen om at jo mer økonomisk utviklet, desto større er sjansen for demokrati. Koplingen mellom demokrati og økonomi i Afrikanske land blir også gjort av Carl Henrik Knutsens i hans doktorgradsavhandling *The Economic Effects of Democracy and Dictatorship* ([lenke inn her](#)).

Det blir dermed lagt til grunn i oppgaven at jo mindre ulikheter innad i et land, jo større sjanse er det for demokrati. Målet som blir brukt for å måle ulikhet er Unescos oversikt over et lands Gini-koeffisient. Land med forskjeller på større enn 50% får verdien 1 mens land der det er mindre forskjeller mellom mennesker får verdien 0.

---

² http://data.uis.unesco.org/Index.aspx?DataSetCode=EDULIT_DS&popupcustomise=true&lang=en

5. Scope conditions:

Hypotesen som ligger til grunn for denne analysen sier at de tre årsaksmekanismne presentert er med å forklarer noe av variasjonen i utfallet. Scope conditions er spesifikke betingelser eller områder en teori kan sies å gjelde innenfor (Mahoney og Goertz 2004). For å avgrense analysen rettes fokuset i denne oppgaven mot case geografisk lokalisert i det sørlige Afrika. Dette er den sørligste subregionen på det afrikanske kontinentet, og det blir benyttet en bred definisjon som inkluderer både landene; Botswana, Lesotho, Namibia, Sør-Afrika og Swaziland i tråd med FNs geografiske definisjon av Sørlige Afrika, i tillegg til landene Angola, Mosambik, Madagaskar, Malawi, Zambia og Zimbabwe. De små øyterritoriene i Indiahavet blir ekskludert fra analysen fordi disse ikke er med i datasettet.

Ved bruk av scope conditions ekskluderes case der teori tilsier at mønster ikke er homogene. Enheter er homogene når en gitt endring på en uavhengig variabel forventes å ha samme nettoeffekten på utfallet på tvers av disse enhetene (King, Keohane and Verba, 1994). Dette gjør at alle land som ikke ligger i den sørligste subregionen i Afrika, automatisk blir ekskludert.

5.1 Mulighetsprinsippet:

Det kan være en utfordring å velge negative enheter til analysen, og det finnes få formaliserte «oppskrifter» på en slik utvelging. James Mahoney og Gary Goertz har i sin artikkel *The Possibility Principle: Choosing Negative Cases in Comparative Research* gjort eksplisitt et prinsipp, «mulighetsprinsippet», for valg av negative case. De enhetene som hverken gir suksess eller ikke suksess, men gir utfall og ikke-utfall hipp som happ, er såkalte ikke-forklarende case, og man kan si at betingelsen ikke er tilstrekkelig for utfallet (Mahoney & Goertz, 2004).

Når det gjelder valg av negative case i denne oppgaven, blir mulighetsprinsippet ved regelen for inkludering, brukt sammen med scope conditions for å finne frem til de relevante negative casene. Regelen for inkludering sier at case er relevant hvis deres verdi på minst en uavhengig variabel er positivt relatert til utfallet som analyseres. I denne oppgaven finnes fem slike land, Zimbabwe, Mosambique, Angola, Swaziland og Madagaskar.

Dette kan skrives mer konkret ved bruk av boolsk algebra.

$$Z^* (G+U+I) \rightarrow Y$$

Uttrykket leses som:

Z= scope condition: Land med geografisk beliggenhet det Sørlege Afrika.

Y= Z* (Gini-koeffisient+ Utdanning+ Ikke-voldelig aksjonsform).

Selv om hver enkelt case er unik, er det viktig å legge vekt på generelle teorier og mekanismer hvis man har ambisjoner om å si noe generelt utenfor det enkelte case. Fokus må rettes på ulike faktorer og mekanismer som kan være med på å fremme sannsynligheten for Y og dermed gi de beste oppskriftene på et utfallet. Dette er viktig for å unngå at vi ender opp med å kun fremheve det enkelte case sitt unike særpreg.

Ved kun å undersøke case med overgang til demokratier, såkalte positive case, uten å se på de negative tilfellene, øker sannsynligheten for å velge på avhengig variabel og dermed trekke gale årsaksslutninger (Mahoney og Goertz, 2004).

6. Kvalitativ Komparativ Analyse:

Eksisterende forskning som har studert ikke-demokratiske regimers overlevelse eller overgang til demokrati, men har ofte benyttet statistiske analysemetoder for å forklare variasjoner og teste hypoteser om kausale sammenhenger. Ved kun å studere mulige årsaker til demokrati ved hjelp av statistikk, evner man ikke å ta høyde for den kausale kompleksiteten som fører til utfallet (Ragin, 2008).

Den metodologiske debatten i samfunnsforskning har vært preget av at man har hatt to alternative metodiske tilnæringsmåter til sosiale fenomen, enten den kvantitative eller den kvalitative (Mahoney, 2010). Et av målene til Charles Ragin da han 1987 først introduserte kvalitativ komparativ metode var å tilby et alternativt analytisk verktøy som kunne benyttes når man opererte med såkalte medium-N studier.

Andre forskere har forsøkt å kombinere de to metodene. King, Keohane og Verba (heretter KKV) sitt kjente verk «*Designing Social Inquiry: Scientific Inference in Qualitative Research*» gjorde eksplisitt metodologiske termer og ideer omkring deskriptive og kausale slutninger, homogenitet og utvalgsskjevheter i kvalitative analyser. Formålet deres var å forbedre kvalitativ forskning ved å bruke etablerte normer og prosedyrer hentet fra

kvantitativ metode, særlig fra regresjonsanalysen (Mahoney, 2010). I 2008 publiserte Ragin boken «*Redesigning Social Inquiry: Fuzzy-Set and beyond*». På mange måter kan den siste boken sees på som et svar til KKV hvor Ragin hevder at kvalitativ komparativ analyse skiller seg både fra statistiske studier som prøver å anslå den gjennomsnittlige effekten av bestemte uavhengige variabler på en avhengig variabel, og liten N studier hvor man kun studerer et enkelt case (Ragin, 2008). Ragins mål var å finne en metode som transcenderte noe av problemene, og i så måte debatten, om konvensjonell kvantitativ metode og kvalitativ metode ved å utvide og utarbeide set-teoretiske prinsipper for sosial forskning (Ragin, 2008).

Videre skal denne oppgaven, ved hjelp av hypotesen om at spesifikke mekanismer som fører til demokrati, forsøke å vise hvordan Crisp-set QCA kan tas i bruk og anvendes i en komparativ studie.

I denne delen av oppgaven skal det kort gjøres rede for csQCA og hvilke betingelser og logiske operasjoner som kan gjøres ved hjelp av denne analysemetoden. Deretter skal det gjøres eksplisitt de operasjoner som er foretatt i denne oppgaven.

7. csQCA:

Crips- set QCA er en analytisk metode som bygger på boolsk algebra og mengdelære, hvor et case enten er medlem, eller ikke medlem i et sett. Boolsk algebra er velfungerende for variabler som kun har to verdier, for eksempel nærvær eller fravær. Boolsk algebra benytter noen operasjoner som er sentrale for csQCA. Logisk OG, representert ved multiplikasjonstegnet eller fravær av mellomrom mellom uttrykk, og logisk ELLER representert ved plusstegn.

Det benyttes variabler som er kodet som dikotomier, der medlemskap er kodet 1 og ikke-medlemskap er kodet 0. Metoden har en holistisk tilnærming, og sikter ikke mot å sammenlikne effekter av separate faktorer. I kvalitativ komparativ analyse generelt, og i csQCA spesielt er samvirkende faktorer og samspill hovedfokus.

QCA ser caser som konfigurasjoner eller kombinasjoner av betingelser og bruker sannhetstabeller til å representere og analysere disse logisk. Hver rad i tabellen representerer

altså ikke en case alene, men alle de casene som har den eksakte kombinasjonen av uavhengige variabler (Ragin, 2008).

Sannhetstabellen har like mange rader som det finnes logisk mulige kombinasjoner av verdier på de kausale variablene (Ragin, 2008). Det formelle uttrykket er at med k uavhengige variabler, vil sannhetstabellen inneholde 2^k rader.

8. Analyse:

Når mangjør en analyse i csQCA identifiseres kombinasjoner av egenskaper som i datamaterialet konsistent gir et bestemt utfall. Deretter minimeres uttrykket ved hjelp av logisk minimering og eventuelt ved hjelp av forenklende forutsetninger.

Sannhetstabell: Afrikanske land i den sørlige delen av Afrika.

Case	Ginikoeffisient	Utd	ikkevold	Suksess
Zambia	0	0	1	1
Malawi	0	1	1	1
Sør-Afrika				
Namibia	0	1	0	1
Botswana				
Lesotho				
Swaziland	1	1	0	0
Zimbabwe				
Mosambique				
Angola	1	0	0	0
Madagaskar	1	1	1	0

Logisk minimering kan foretas i tre steg. Først ved hjelp av parvis sammenlikning hvor påstander som er like på alle variabler unntatt en kan minimeres ved at denne betraktes som overflødig og elimineres. Deretter kan man fjerne de påstandene som er impliserte i, eller en delmengde av, en annen påstand på listen. Til slutt kan man fjerne de påstandene som ikke unikt dekker noen av de konsistente kombinasjonene (Ragin, 2008). Dette siste steget kan

tildekke flere mulig vei til utfallet, og man bør generelt være skeptisk til en slik løsning fordi vi i samfunnsforskning ofte opplever ekvifinalitet, da samfunn er komplekse fenomen.

Ved logisk minimering får vi ofte en kompleks løsning, særlig i et slikt tilfelle som i denne oppgaven hvor det er få land og få variabler som forklarer variasjonen.

Den komplekse løsningen i dette tilfellet er:

I* ~ G + U*~G

Dette kan leses som: nærvær av ikkevoldelig aksjonsform OG fravær av høy ginikoeffisient ELLER høy grad av lesekyndighet OG fravær av store forskjeller mellom mennesker innad i land er en kompleks empirisk påstand om en tilstrekkelig betingelse for utfallet.

I oppgaven er det tatt med 3 uavhengige variabler, dermed finnes det $2^3 = 8$ rader. Ofte er det slik at de egenskapskombinasjonene man har tilfeller av er adskillig færre en de logisk mulige kombinasjonene som finnes. Ut i fra sannhetstabellen er det bare seks rader som er observert. Et problem når man studerer sosiale fenomen er at de er dypt begrenset i sitt mangfold. Til og med de enkleste kausale analyser er hindret av begrenset mangfold. Ideelt skulle enhver forsker undersøkt alle de logisk mulige kombinasjonene av vilkår for å kunne foreta en vurdering av sitt argument. Men den empiriske virkeligheten presenterer oss nesten aldri med alle mulige logiske kombinasjoner av kausale vilkår som er relevante for forskerens argument (Ragin, 2008). Kausale kombinasjoner som mangler empiriske tilfeller må «tenkes».

Fordi det bare er observert seks rader i sannhetstabellen finnes det to «logical remainders» som kan brukes til å evaluere forenklede forutsetninger.

Ved å ta i bruk forenklede forutsetninger kan man få en mer sparsommelig løsning. Det viktig at innføringen av disse er gjort konkret og på en gjennomsiktig måte (Ragin, 2008). Forenklede forutsetninger kan brukes på to forskjellige måter, enten på en radikal og mekanisk måte eller ved en rimelig og moderat tilnærming. I den radikale eller mekaniske tilnærmingen gir forskeren casen man ikke har et observert tilfelle av det utfallet som vil muliggjøre minimering. Dette kalles også en «don't care» tilnærming og bør brukes med varsomhet (Ragin, 2008).

Den mest sparsommelige løsningen i analysen er:

~G

Dette kan leses som at fraværet av store ulikheter innenfor et land er tilstrekkelig for utfallet.

I den rimelige eller moderate tilnærmingen forutsettes det at en case ville fått minimerende utfall bare dersom empirisk og teoretisk kunnskap tilsier det. Teoretisk kan man undersøke om forskjellen hemmer eller fremmer utfallet og empirisk kan man undersøke om nesten like tilfeller har utfallet. I analysen ble mekanismene som på bakgrunn av teori kan tenkes å fremme utfallet satt til «present», og egenskaper som hemmer satt til «absent». Nærvær av ikke-voldelige aksjoner og nærvær av høy grad av leseferdigheter tenkes å fremme demokrati, mens fravær av en høy Ginikoeffisient forventes å fremme utfallet.

Det mer rimelige løsningen i analysen er:

$\sim G * U + \sim G * I$

For å evaluere disse tilstrekkelige betingelsene må man se på grad av konsistens. Generelt når vi snakker om tilstrekkelige mekanismer, er definisjonen at « X er tilstrekkelig for et utfall hvis settet av X er et subset av utfallet Y».

Konsistente betingelser er mål på empiriens støtte til påstanden om tilstrekkelige eller nødvendige betingelser (Ragin, 2008). I alle løsningene som blir presentert er konsistensen lik 1.

Crisp-set QCA kan sees på som en formalisert måte å benytte kontrafaktiske case i sosial forskning. I denne analysemetoden blir slike kontrafaktiske case sett som erstatter til parvise matcher av empiriske case. Disse hypotetiske tilfellene er identifisert ved hjelp av sine konfigurasjoner av årsaksforhold (Ragin, 2000).

Oppgaven benytter seg av den rimelige løsningen ved bruk av forenklende forutsetninger og finner at vi får to tilstrekkelige betingelser for demokrati, nemlig fravær av store ulikheter innad i et land OG høy grad av leseferdigheter ELLER fraværet av store ulikheter og nærværet av ikke-voldelige aksjonsformer.

Dette stemmer overens med gjeldende teori på området og den antatte kausale sammenhengen presentert i oppgaven.

9. Refleksjoner:

Kvalitativ komparativ analyse er ikke bare en analyseteknikk. Det krever en ekstremt god kunnskap til hver enkelt case, og det forutsetter at arbeidet med data og teori henger tett sammen i en slags dialog mellom teori og empiri. Man har med seg caset hele veien (Ragin,

2008). Her er fokus det på en generell analyse av årsaker, og det kunne være interessant å kombinere disse funnene med prosesssporing i enkelte av casene, for eksempel typiske case, for å se om funnene i analysen stemmer over ens med empirien, eller om det er andre mindre tydelige variabler som egentlig forklarer Y på en bedre måte. Prosesssporing kan ha rollen som undersøkelsesmetode for å se om vi har utelatt viktige variabler som bør føyes til i analysen. Her kunne det også vært interessant å gå inn i et avvikende case og se nærmere på de kausale mekanismene som virker her.

I tillegg burde en forsker som vil si noe generelt om en teori gjøre en tilsvarende analyse av de negative tilfellene. Virkeligheten er ikke kausalt symmetrisk. De kombinasjonene av egenskaper som konsistent ikke gir utfallet er ikke et direkte speilbilde av de suksessfulle kombinasjonene. Derfor er det viktig at disse studeres separat (Ragin, 2008).

10. Konklusjon:

Hvilke analysemetoder en forsker benytter vil ha implikasjoner for resultatet og for grad av generaliserbarhet.

Å studere politiske endringer og sosiale fenomen generelt er utfordrende i seg selv, men særlig vanskelig er det å studere alle de ex ante de potensielle innflytelsesrike aktørene og hendelser.

Denne oppgaven tar bare med tre forklaringsvariabler for å forklare et vidt begrep. Antallet land er heller ikke stort. Dette er problematisk i forhold til å kunne fastsette dekning og konsistens. For eksempel kan endring både komme nedenfra, gjennom folkelig direkte aksjoner, men de kan også tenkes å komme ovenfra, ved at en regjering innfører ulike typer reformer.

Et annet problem er at eventuelle reformer kan være motivert av press fra folket, uten at dette har utspilt seg i en direkte aksjon. Potensielt kan man dermed endre opp med å lage like mange stier for endring som det finnes case. Dette gjør det utfordrende å lage en generell teori og forståelse av fenomenet. Demokrati kan i prinsippet oppstå gjennom voldelig opprør som fører til kollaps av et diktatur. Et eksempel forfatterne av artikkelen trekker frem er Costa Rica, der demokrati kom i kjølvannet av den voldelige borgerkrigen i 1948. El Salvador kan også sees på som et eksempel her. (Celistano & Gleditsch, 2013).

Men i de aller fleste tilfeller fører voldelig opprør til fremvekst av nye ikke-demokratiske land. Ofte er nye aspirerende autokrater den største trusselen mot slike system.

Det kan også tenkes en rekke andre potensielle forklaringsvariabler på hvorfor akkurat Zambia, Sør-Afrika, Botswana, Lesotho, Namibia og Malawi, med bakgrunn i målene hentet fra Polity, er blitt demokratiske, mens Zimbabwe, Moambique, Angola, Swaziland og Madagaskar på sin side ikke er blitt demokratiske.

Andre land kan se fremvekst av demokrati selv om det er store forskjeller mellom mennesker innad i landet og på tross av at prosentandelen som er lesekyndige er lav. Verden er kompleks og ikke lett å «måle». Ved å benytte en analyseteknikk som tar hensyn til ekvifinalitet godtar vi som forskere at det finnes flere veier til Rom.

Denne oppgaven forsøker ikke å komme med et substansielt bidrag til den eksisterende litteraturen på feltet, men er utelukkende opptatt av å anvende kvalitativ komparativ metode, vurdere metodiske spørsmål og drøfte de utfordringene som dukker opp ved bruk av denne metoden. På grunn av oppgavens omfang og vekt på metode blir det ikke lagt vekt på alle teoretisk potensielle forklaringsvariabler.

Ariely, Gal & Eldad Davidov (2011): “*Assesment of measurement equivalence with cross and longitudinal surveys in political science*”, European Political Science.

Carl Henrik Knutsen (2011): *The Economic Effects of Democracy and Dictatorship*. Phd. Thesis, Department of Political Science, University of Oslo.

Celestino, Mauricio R. & Gleditsch, Kristian S. (2013): “*Fresh carnations or all thorn, no rose? Nonviolent campaigns and transitions in autocracies*”. University of Essex & Peace Research Institute Oslo (PRIO).

Geddes, Barbara (2003) *Paradigms and Sand Castles: Theory Building and Research Design in Comparative Politics*. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.

King, Gary, Keohane, Robert O., & Verba, Sidney. (1994) *Designing Social Inquiry: Scientific Inference in Qualitative Research*.

Mahoney, James & Gary Goertz. (2004): *The Possibility Principle: Choosing Negative Cases in Comparative Research*”, American Political Science Review.

Mahoney, James. (2010): “*After KKV: The New Methodology of Qualitative Research*”: Princeton University.

Ragin, Charles C. (2008): *Redesigning Social Inquiry: Fuzzy Sets and beyond*. Chicago: University of Chicago Press.

Rihoux, Benoit & Gisele de Meur. (2009) : « *Crisp –Set Qualitative Comparative Analysis* »

Internettkilder:

PRIO(2011),tilgjengelig fra :

http://www.pcr.uu.se/digitalAssets/124/124920_1codebook_ucdp_prio-armed-conflict-dataset-v4_2013.pdf [19.12.15].

Center for Systemic Peace, (2014) Tilgjengelig fra

: <http://www.systemicpeace.org/p4creports.html> [20.12.15].

Prio, 2013 <https://www.prio.org/Publications/Publication/?x=6908> [19.12.15].

UNESCO ,2014

http://data.uis.unesco.org/Index.aspx?DataSetCode=EDULIT_DS&popupcustomise=true&lang=en [19.12.15].

HDR, tilgjengelig fra: <http://www.anarchy.no/ranking.html> [19.12.15].

11. Vedlegg

Case	Giniindex	Utd	ikkevold	Suksess
Zambia	0	0	1	1
S-Afrika	0	1	1	1
Botswana	0	1	0	1
Lesotho	0	1	0	1
Namibia	0	1	0	1
Malawi	0	1	1	1
Zimbabwe	1	1	0	0
Mosambique	1	1	0	0
Angola	1	0	0	0
Swaziland	1	1	0	0
Madagaskar	1	1	1	0

Begrunnelse kandidat 3734 (3802)

Hjemmeoppgaven er også meget god, noe hvassere enn skoleeksamen. Problemstillingen er faglig forankret i en bestemt debatt og du har tatt grep for å gjøre den håndterlig innenfor knappe tids- og ordgrenser. Positivt at modellen springer ut av tidligere undersøkelser. Framstillingen av QCA viser forståelse, den korte kontrasteringen til anbefalingene fra King et al er også nyttig. Analysen ville styrket seg ytterligere ved å forklare valgene knyttet til forenkende forutsetninger litt tydeligere, og ved å utføre også en analyse av negative utfall, sistnevnte er en integrert del av en QCA-analyse.